

Sygn. akt: I C 619/16 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Słabuszewski

Ławnicy:

Protokolant: Magdalena Hliwa-Iberhan

po rozpoznaniu dnia 8 czerwca 2017 r. na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w W. (KRS (...))

przeciwko: E. P. (1) (PESEL (...))

o zapłatę 1.842,18 zł

powództwo oddała

Sygn. akt: I C 619/16 upr

UZASADNIENIE

Powód – (...) S.A. w W. złożył w dniu 15.09.2016 r. pozew przeciwko E. P. (1) o zapłatę kwoty 1.842,18 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona przez powoda kwota wynika z pożyczki konsumenckiej nr (...) wypłaconej w dniu 18.05.2016 r. Zadłużenie w tytułu umowy pożyczki na dzień wniesienia pozwu wynosi 1.842,18 zł i obejmuje:

- 1.200,00 zł rat kapitałowych,
- 35,18 zł skapitalizowanych odsetek,
- 123,00 zł tytułem monitów i wezwań do zapłaty,
- 49,00 zł koszt przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego,
- 390,00 zł opłaty przygotowawczej,
- 45,00 zł opłaty administracyjnej.

Mimo wezwania do zapłaty pozwana nie uiściła należności (k. 2-6).

Pozwana E. P. (1) nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) S.A. udzielił E. P. (2) (PESEL (...)) pożyczki w kwocie 1.400,00 zł zgodnie z umową z dnia 23.03.2016 r.

Dowód: umowa pożyczki z dnia 23.03.2016 r. – k. 21-28,

harmonogram spłat – k. 29.

W monitach i wezwaniach do zapłaty powód wezwał E. P. (2) do zapłaty kwot:

- dnia 05.05.2016 r. – 250,12 zł,

- dnia 23.05.2016 r. – 299,12 zł,

- dnia 08.06.2016 r. – 348,12 zł.

Dowód: wezwania do zapłaty i monity – k. 30, 31, 32.

Pismem z dnia 24.06.2016 r. powód wypowiedział E. P. (2) umowę pożyczki i wezwał do zapłaty kwoty 1.913,02 zł, na którą składają się:

- 1.400,00 zł kapitał,

- 351,00 zł opłata przygotowawcza,

- 53,12 zł opłata administracyjna,

- 108,90 zł opłaty za monit i wezwania.

Dowód: wypowiedzenie – k. 33,

dowód nadania – k. 34.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny. Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie i nie kwestionowała stanu faktycznego ani wartości dowodowej dokumentów przedłożonych przez powoda.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, które w sprawie złożyła tylko strona powodowa, tj. umowy, harmonogramu, wezwań i monitów oraz wypowiedzenia umowy i wezwania do zapłaty.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty zebrane w sprawie. Ich treść i moc dowodowa nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd orzeka biorąc pod uwagę stan na dzień wyrokowania (art. 316 § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Powód nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność faktu zawarcia oraz treści umowy łączącej go z pozwaną.

Cały materiał dowodowy przedstawiony przez stronę powodową wskazuje tylko na to, że powód zawarł umowę z E. P. (2). Pomijając kwestię czy powództwo w stosunku do E. P. (2) byłoby w całości zasadne, podkreślenia wymaga, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność, że dług ten przejęła od E. P. (2) pozwana E. P. (1) bądź też, że za ten dług odpowiada (jest to możliwe w przypadku np. poręczenia, przejęcia długu, kumulatywnego przystąpienia do długu itp.).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał zresztą, że długi dochodzi na podstawie umowy zawartej z pozwaną E. P. (1) a nie z E. P. (2) (są to inne daty i numery umów oraz inna kwota), tym bardziej dziwi więc, że jako materiał dowodowy przedstawił inną umowę i korespondencję z inną osobą.

Ponieważ Sąd na chwilę wyrokowania nie dysponował jakimkolwiek dowodem na okoliczność zasadności powództwa wobec pozwanej E. P. (1) powództwo wobec niej należało oddalić.

Sąd nie prowadził dalszego postępowania dowodowego z urzędu, gdyż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c. - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., (...) 45/96 - OSNC 1997/6-7, poz. 76; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2000 r., (...) 237/00 - OSNC 2000/10, poz. 190). Strona powodowa jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

O kosztach Sąd nie orzekał, gdyż wszystkie koszty postępowania poniosła przegrywająca w całości proces strona powodowa (A. B., Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Przegląd Sądowy 2000/3, str. 89).